Валянціна ВАХІТАВА

Дарога палявая

Мая дарога палявая,
Куды вядзеш, бяжыш куды?
Адна ў свеце ты такая,
Бо беражэш мае сляды.
Дзе б ні была, дзе б ні жыла я,
І па якіх шляхах не ішла,
А ты, дарога палявая,
Праз маё сэрца пралягла.
І не дае памяць пакою,
Цябе я бачу ў сваіх снах.
І горач пылу адчуваю,
І смак ягоны на губах.
Шумяць жытнёвыя палеткі,
Уздоўж дарогі васількі,
Далёкага дзяцінства сведкі,
Я з іх калісь пляла вянкі.
Бяжыць дарога палявая,
Стаіць жытнёвая сцяна.
Да болю родная такая,
Такіх у свеце больш няма.